

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/77/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7617210013
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7617210013.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudcov JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Aleny Mikovej v spore žalobcu: Slovenský plynárenský priemysel, a.s., so sídlom Bratislava, Mlynské nivy 44/a, IČO: 35 815 256, zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, proti žalovanému X.. S. J., R.. X.X.XXXX, bývajúcemu v Q., Q. XXX/X, o zaplatenie 124,41 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 5Csp/99/2017-128 zo dňa 6.9.2018 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutom zaväzujúcom výroku a vo výroku o trovách konania.

P r i z n á v a žalobcovi proti žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Spišská Nová Ves ako súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 5Csp/99/2017-128 zo dňa 6.9.2018 zastavil konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 124,41 €, zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 29,33 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na plnú náhradu trov konania, o výške ktorých bude po právoplatnosti rozsudku rozhodnuté samostatným uznesením.

2. Rozhodol tak o žalobe žalobcu, ktorou domáhal od žalovaného zaplatenia istiny 124,41 €, úroku z omeškania vyčísleného na sumu 29,13 € a úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 124,41 € od 17.3.2017 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. Žalobca svoj nárok vyvodzoval zo Zmluvy o dodávke plynu pre odberateľov kategórie domácnosť, ktorú so žalovaným uzatvoril 16.2.2012 a predmetom ktorej bolo poskytovanie dodávok a predaj plynu žalovanému v zmysle zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike v znení neskorších predpisov a podľa ustanovení vl. nar. č. 409/2007 Z. z., ktorým sa ustanovujú pravidlá pre fungovanie trhu s plynom. Súčasťou zmluvy boli aj Obchodné podmienky dodávky plynu pre odberateľov kategórie domácnosť. Na základe tejto zmluvy sa žalobca zaviazal poskytovať žalovanému dodávky plynu a žalovaný sa zaviazal za poskytnutý plyn zaplatiť cenu stanovenú cenníkom, ktorý bol platný v čase uskutočnenia dodávky a dodržiavať aj ostatné podmienky v zmysle zmluvy. Žalobca vyúčtoval žalovanému cenu za poskytnuté dodávky plynu jednotlivými faktúrami - na sumu 3 € splatnú 28.12.2015, na sumu 78,53 € splatnú 24.2.2016, na sumu 312,88 € splatnú 25.4.2016 a na sumu 10 € splatnú 27.5.2016. Ku dňu podania žaloby žalovaný z týchto faktúr uhradil 10 € dňa 27.9.2016, 3 € 16.11.2016, 7 € 16.11.2016, 10 € 27.2.2017, 100 € 11.3.2017, 20 € 15.3.2017, 78,53 € 16.3.2017 a 51,47 € dňa 16.3.2017. Ku dňu podania žaloby teda dlhoval žalovanú sumu a keďže bol v omeškaní s plnením si povinnosti platiť cenu plynu, žalobca požadoval aj úroky z omeškania, ktoré kapitalizoval ku dňu 16.3.2017 vo výške 29,13 € a požadoval aj úroky z omeškania vo výške 8 % ročne od 17.3.2017 z dlžnej sumy až do zaplatenia. K žalobe žalobca predložil dôkazy na svoje tvrdenia a súd v zmysle žaloby vydal platobný rozkaz, proti ktorému včas podal odôvodnený odpor žalovaný. Nesúhlasil

s povinnosťou platiť sumu 124,41 € s prísl., pretože podľa neho táto suma ničím nie je podložená a o pokuse o zmier nemá vedomosť. Nemá vedomosť ani o tom, že žalobca postúpil pohľadávku na niekoho iného, nebolo mu nič oznámené a podľa prepočtov nemá za obdobie od 19.9.2015 do 7.3.2016 za ním uskutočnený odber žiaden dlh. Navrhol žalobu zamietnuť.

3. Po podaní žaloby žalovaný postupne uhradil žalobcovi v priebehu konania spolu čiastku predstavujúcu istinu (124,41 €), preto súd podľa § 144, § 145 ods. 1,2 a § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku (CSP) konanie v časti o zaplatenie istiny zastavil.

4. Súd vykonal vo veci dokazovanie, následne vec právne posúdil podľa ust. § 17 ods. 3, ods. 15, § 82 ods. 1 písm. e/, písm. g/, podľa § 82 ods. 2 zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ďalej podľa ustanovení § 52 ods. 1,2,3,4, § 53 ods. 1,2,3, § 54 ods. 1, § 588, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 10c a § 3 ods. 1 vl.nar. SR č. 87/1995 Z.z. a dospel k záveru, že žaloba bola dôvodne podaná a po čiastočnom späťvzatí žaloby je dôvodný zvyšujúci nárok žalobcu.

5. Súd konštatoval, že vzhľadom k tomu, že zo strany žalovaného došlo v priebehu konania po podaní žaloby k zaplateniu istiny a v tejto časti bolo konanie zastavené, predmetom sporu ostalo iba zaplatenie úroku kapitalizovaného vo výške 29,13 € a úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 124,41 € od 17.3.2017 do zaplatenia.

6. V konaní mal súd prvej inštancie preukázané, že skutočne medzi žalobcom ako dodávateľom a žalovaným ako odberateľom bola dňa 16.2.2012 uzavretá Zmluva o dodávke plynu pre odberateľa v domácnosti, ktorá bola právnym základom pre vystavenie faktúr za dodaný plyn, ako aj následne pre vystavenie faktúr v súvislosti s prerušením dodávky plynu a vyúčtovaním poplatkov za zaslané upomienky. Žalovaný samotný zmluvný vzťah so žalobcom nespochybnil, zmluvu vlastnoručne podpísal a nespochybnil ani doručenie jednotlivých faktúr. Spornou nebola úhrada faktúr žalovaným, avšak sporným bolo obdobie kedy boli tieto faktúry uhradené. Žalovaný v priebehu celého konania zotrval na tom, že faktúry žalobcovi uhradil ešte pred podaním žaloby a z uvedeného dôvodu nesúhlasil s úrokom z omeškania, ktorý ostal predmetom konania aj po zastavení konania v časti istiny. Žalovaný však svoje tvrdenia o úhrade faktúr pred podaním žaloby v lehote ich splatnosti v konaní nepreukázal. Z listinných dôkazov, ktoré predložil uvedené ani nevyplýva. Žalobca naopak predložil dôkazy spolu so žalobou, ktorými preukázal úhrady na základe žalovaných faktúr a ďalšie úhrady žalovaný uskutočnil až po začatí konania, na čo žalobca reagoval čiastočným späťvzatím žaloby. Skutočnosť, že žalovaný predložením dokladov o úhradách nepreukázal svoje tvrdenie o úhrade žalovaných súm je zrejmá aj z dátumov väčšiny úhrad realizovaných žalovaným, ktoré sa týkajú obdobia pred splatnosťou rozhodných faktúr. Logicky preto muselo ísť o úhradu iných plnení v prospech žalobcu. Faktúra č. 7445203892, ktorú žalovaný predložil sa netýkala predmetu tohto konania a tak súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno preukázania ním tvrdenej skutočnosti. K ďalším námietkam zo strany žalovaného súd uviedol, že doručenie pokusu o zmier nie je predpokladom pre uplatnenie nároku na súde. Za tento úkon si žalobca náhradu trov v ďalšom konaní ani neuplatňoval. Postúpenie pohľadávky tiež žalobca nikdy netvrdil a uplatnený nárok je jeho nárokom ako pôvodného veriteľa. Taktiež podpis faktúry nie je povinnou obsahovou náležitosťou ani podmienkou jej platnosti. Okolnosť, že k reálnemu prerušeniu dodávky plynu u žalobcu dňa 13.1.2016 nie je podstatná, keďže išlo o poplatok účtovaný za zabezpečenie administratívneho prerušenia dodávky zemného plynu z titulu neoprávneného odberu pre koncového odberateľa vrátane dopravy v prípade, že meradlo je nedostupné alebo koncový odberateľ prerušenie neumožnil. Zo žalobcom predloženého záznamu totiž vyplynulo, že v daný deň odberateľ nebol prítomný, meradlo bolo nedostupné a výška poplatku bola určená v súlade s cenníkom externých služieb a výkonov, pričom k realizácii tohto kroku bol žalobca v zmysle obchodných podmienok oprávnený pristúpiť. Ak zmenené obchodné podmienky a cenník neboli žalovanému doručené, je to právne nepodstatné, pretože v zmysle zmluvy sú obchodné podmienky jej súčasťou a dodávateľ je oprávnený ich meniť s tým, že ich platnosť zaniká účinnosťou nových obchodných podmienok. V zmysle zmluvy dodávateľ upovedomuje odberateľa o nových, resp. zmenených obchodných podmienkach pred ich účinnosťou, ich zverejnením na svojej internetovej stránke a v prípade, že odberateľ s týmito zmenami nesúhlasí, je v zmysle zmluvy oprávnený od zmluvy odstúpiť. Súd dospel napokon k záveru, že žalobcom fakturované položky a ich výška sú v súlade so zmluvou, obchodnými podmienkami a cenníkom žalobcu a nie sú dôsledkom uplatnenia neprijateľných zmluvných podmienok.

7. Po čiastočnom späťvzati žaloby teda ostal predmetom konania nárok žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania. Nakoľko vzťah medzi žalobcom a žalovaným vznikol pred 31. januárom 2013, výška úrokov bola o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, výška úrokov je s poukazom na vyššie uvedené žalovaná správne a žalobca tiež správne a zákonne určil začiatok omeškania žalovaného hneď deň nasledujúci po splatnosti jednotlivých faktúr až do ich úhrad, či čiastočných úhrad. Súd prvej inštancie preto zaviazal žalovaného na úhradu úroku z omeškania vo výške 29,33 €. Poukázal na to, že žalobca pri jednom zo čiastočných späťvzati žaloby upravil úrok z omeškania tak, že trval na zaplatení úroku z omeškania vypočítaného ku dňu 17.3.2017 vo výške 29,13 € a po úhradách už zo sumy 22,53 € od 29.8.2017 do 29.9.2017 vo výške 0,5 €, zo sumy 7,53 € od 30.9.2017 do 28.10.2017 vo výške 0,05 €, teda celkovo je dlžná suma vo výške 29,33 €.

8. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods.2 s poukazom na ust. § 256 ods.1 CSP a § 262 ods.1, 2 CSP. Žalobca síce vzal žalobu čiastočne späť, avšak z dôvodu úhrady istiny žalovaným v priebehu konania, bol preto úspešný tak v časti uplatnenej istiny ako aj v časti uplatneného úroku z omeškania, preto má plný nárok na náhradu trov konania proti neúspešnému žalovanému. Súd vzhľadom na vyjadrenie žalovaného, že nemá na to, aby platil trovy konania, zisťoval jeho osobné a majetkové pomery. Po zvážení všetkých okolností však nevzhladol dôvody pre aplikáciu ust. § 257 CSP, ktoré mu umožňuje nepriznať náhradu trov konania úspešnému účastníkovi konania. Poukázal na to, že takéto rozhodnutie predstavuje výnimku zo všeobecne a zásadne uplatňovanej zásady úspechu v konaní a ako také je viazané na existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa, ktoré však v tomto prípade nezistil. Súd prihliadal aj na správanie sa žalovaného, ktorý spor vyvolal tým, že si riadne neplnil svoje povinnosti, na ktoré sa zaviazal, na ponúknutú možnosť zabrániť vzniku ďalších trov spojeným s uskutočnením pojednávania vo veci, keď mu bola poskytnutá lehota 10 dní, v ktorej by ak by uhradil úroky z omeškania, nárok žalobcu by zanikol a konanie by bolo zastavené, nevyužil. Odmietol možnosť uzavretia súdneho zmiereu, v rámci ktorého bol žalobca ochotný akceptovať náhradu trov konania v splátkach. Nepriznanie náhrady trov konania nebolo možné odôvodniť ani s poukazom na pomery žalovaného, ku ktorým sa ho na pojednávaní súd dotazoval. Okolnosť uvádzaná žalovaným, že ako spotrebiteľ je oslobodený od súdneho poplatku, nesúvisí s rozhodovaním o náhrade trov konania.

9. V zákonnej lehote podal žalovaný proti rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie a to proti zaväzujúcemu výroku a proti výroku o náhrade trov konania v plnej výške. Poukázal na to, že žalobca v konaní úspech nemal, pretože žalobu zobral postupne v celom rozsahu čo do istiny späť, takže nemá žiadne právo na úrok z omeškania a už vôbec nie vo výške 8% ročne, lebo tento úrok je vysoký a podľa zistení žalovaného by mal byť maximálne 5%, pokiaľ by naňho žalobca mal relevantný nárok. Žaloba bola postavená len na základe akéhosi prefoteného kúska papiera, tzv. účtovného odpojenia dodávky zemného plynu pre domácnosť žalovaného. Toto vyúčtovanie nebolo opatrené podpisom, teda nebol to originál, chýbala pečiatka, čo žiadne zákony Slovenskej republiky nepovoľujú a nedovoľujú ani žiadne právne predpisy Európskej únie. Súd preto nedostatočne zistil skutkový stav a žalovaný trval na tom, že svoje tvrdenia preukázal dostatočne dôkazmi, ktoré preukazovali, že mal do podania žaloby všetky platby uhradené a nemal voči nemu žiaden dlh. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zrušil a nepriznal žalobcovi žiaden úrok ani žiadne trovy konania, nakoľko žalobca úspech v tomto konaní nemal.

10. K podanému odvolaniu podal vyjadrenie žalobca, ktorý sa plne stotožnil s rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves, považuje ho za vecne správny a ako taký ho požadoval odvolacím súdom potvrdiť.

11. K vyjadreniu poslal stanovisko opätovne žalovaný, ktorý zotrval na svojom tvrdení, že do podania žaloby žalobcov mal splatné platby v prospech žalobcu uhradené. Podľa jeho názoru žalobca má v priradzovaní platieb úplný chaos a zmätok. Zo zmluvy so žalobcom vyplýva, že žalobca bol povinný zmenené obchodné podmienky počas trvania zmluvného vzťahu doručiť a neodvolávať na nejaké zverejnenie na webe. Ďalej poukázal na to, že v minulosti, keď mal nejaký dlh voči SPP, a.s., dohodli sa stále na splátkovom kalendári, pričom žalobca ho stále žiadal o úradné overenie podpisu a v tomto prípade je neoprávnená a neopodstatnená žaloba postavená len na základe prekopírovaného zdrahu papiera. Požadoval dôkladné preverenie svojich platieb k tomuto prípadu uskutočnených od roku 1995 od doby, kedy mal zapojený plyn v domácnosti a je presvedčený, že dospeje k záveru, že žiaden dlh pri platení nikdy nebol a niektoré platby zo strany pracovníkov SPP, a.s. boli úmyselne rozkúskované a

rozdrobené a následne boli vystavené rôzne upomienky, ktoré sú podľa neho právne nevymáhateľné. Žiadal, aby odvolací súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

12. V ďalšom písomnom vyjadrení žalobca zotrval na svojich tvrdeniach ako aj na odvolacom návrhu.

13. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd spor prejednal na základe podaného odvolania, podľa ust. § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku (CSP) bez nariadenia pojednávania. Po konštatovaní, že odvolanie bolo podané včas a oprávnenou osobou preskúmal napadnuté výroky rozsudku, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a 380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Rozsudok odvolacieho súdu bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 21. marca 2019, pričom verejné vyhlásenie bolo v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP riadne oznámené.

14. Žalobca, ako vyplýva z obsahu odvolania, podal ho z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP. Podstata odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom je to, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané či vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je v praxi vykladaný tak, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení súd vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. Omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil právny predpis iný, než ktorý použiť mal alebo ak síce použil správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

15. V prejednávanej veci odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené. Rozsudku súdu prvej inštancie, ktorý bol napadnutý odvolaním nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, alebo z prednesov účastníkov nevyplývajú a ani inak nevyšli za konania najavo alebo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor. Tiež nebolo zistené, že by na zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval nesprávne zákonné ustanovenie alebo použité zákonné ustanovenie nesprávne vyložil. Súd vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, náležite zistil skutkový stav a vykonané dôkazy hodnotil v súlade so zákonom a z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam na ktorých založil aj svoje rozhodnutie, zo zisteného stavu vyvodil aj správny právny záver. Podľa názoru odvolacieho súdu napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je precízne odôvodnený a spĺňa kritériá riadneho odôvodnenia podľa § 220 ods. 2 CSP.

16. Odvolacie námietky odvolateľa boli už predmetom dokazovania pred súdom prvej inštancie, ktorý sa s nimi dôsledne vysporiadal pri rozhodovaní v danej veci. Ani ďalšie skutočnosti uvedené v odvolaní neumožňujú odvolaciemu súdu prijať iné závery a nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého výroku rozsudku, preto odvolací súd rozsudok napadnutý odvolaním ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

17. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, ktoré je vyčerpávajúce, preto na neho v plnom rozsahu odkazuje. Na zdôraznenie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie s prihliadnutím na odvolacie námietky odvolací súd dodáva:

18. V priebehu sporu relevantnými dôkazmi žalovaný nepreukázal svoje tvrdenia, že platby, ktoré realizoval v prospech žalobcu po podaní žaloby mali byť priradené k iným faktúram a odvolací súd nevidí dôvod skúmania všetkých platieb žalovaného adresovaných žalobcovi od roku 1995, keďže žalovaným obdobím (ktoré je pre rozhodnutie o nároku žalobcu rozhodné), rok 2015 a 2016.

19. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil napadnutý zaväzujúci výrok rozsudku súdu prvej inštancie vrátane výroku o trovách konania ako vecne správne.

20. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a odvolací súd úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, pričom o výške sumy rozhodne súd prevej inštancie.

21. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).